

Jesús Rodés, director de l'Escola de Policia de Catalunya

“Els mossos tenen vocació de Policia Nacional de Catalunya”

Jesús Rodés és un home d'aquests que impressionen. A la seva imponent presència física afegeix un caràcter sever i exigent. Quan era professor universitari tenia fama d'ogre, i ara l'acusen de militarista i autoritari. Ell diu que són exageracions.

Senyor Rodés, què té l'Escola de Policia de Catalunya que no tinguin les altres?

—Els policies que fem aquí són molt diferents dels policies tradicionals. Justament la característica d'aquesta escola és l'intent de marcar un canvi radical en la concepció de la policia. Som punta de llança a Europa en la reforma policial. De vegades ens critiquen que això sembla més una escola d'humanitats que una de policia. Nosaltres volem que el policia sigui un expert en el treball social, que tingui una cultura, si més no, semblant a la que té el país. És evident que un policia amb un nivell de cultura més elevat és millor policia.

—Quan parla d'una policia diferent, ¿vol dir diferent a la Guàrdia Civil i a la Policia Nacional?

—No, no, no. A Espanya hi ha un esforç per la reforma policíaca que afecta el model estatal de seguretat pública, i per tant són totes les policies les que s'estan reformant. El que passa és que els mossos no partim del llast històric de les policies vinculades a l'antic règim. Nosaltres hem partit de zero. El cos de Mossos d'Esquadra ja comença a ser una policia molt ben preparada i que funciona, malgrat que els seus efectius siguin escassos. Com més va més policies locals i mossos d'esquadra veurem i gradualment deixarem de veure els altres, perquè assumiran les tasques extra i supracomunitàries.

—¿La Generalitat ha abandonat definitivament el model de substitució policial com el que es practica al País Basc?

—El País Basc no té absolutament res a veure amb Catalunya, i per tant el model basc no és el model català de seguretat pública. No ho ha estat mai, i només alguns il·luminats havien pensat que això era el País Basc. Per sort, això és Catalunya. Conseqüentment, el model català de seguretat pública ha de respondre a les necessitats de la societat catalana.

—¿Quin és el model català? Alguns especialistes han dit que no n'hi ha, de model...

—N'hi ha, està consolidat, és sòlid, el Parlament de Catalunya l'ha assumit unànimament, i qui digui que no hi ha model català és que no segueix l'activitat del Parlament de Catalunya.

—¿I quin és aquest model?

—Coexistència de les tres administracions en l'estructura de la policia. Per tant, responsabilitats de l'estat, responsabilitats del Govern de Catalunya i responsabilitats de l'administració local. ¿Com es desenvolupa això? En primer lloc, promoció de la policia local. Això vol dir que en el 85% dels casos en què un ciutadà necessita la policia, les respostes les ha de donar la policia local. Aquesta és la policia que nosaltres volem que es vegi pels carrers. Segon nivell, els mossos d'esquadra. Mentre que la local està limitada pel territori municipal, els mossos actuen sobre tot el territori de Catalunya. Quan tinguem cinc mil mossos sobre el territori —ara en tenim mil i escaig— s'haurà produït un procés de substitució de les forces de seguretat de l'estat.

—Però un guàrdia civil que sigui substituït en les seves funcions per un mosso ¿és un guàrdia civil que marxa de Catalunya o que es queda a Catalunya fent un altre tipus de feina policíaca?

—El que es produirà és, en primer lloc, una substitució territorial. Hi haurà comarques de Catalunya on els mossos d'esquadra es desplegaran i la Guàrdia Civil i la Policia Nacional es replegaran. Des del punt de vista funcional, progressivament, s'anirà produint un desplaçament d'aquests cossos cap als àmbits d'actuació que els marca la Constitució: les feines extra i supracomunitàries. Així, els mossos d'esquadra s'aniran convertint en el pal de paller del sistema de seguretat.

—Més concretament: actualment Barcelona és una ciutat plena de patrulles

—amb cotxe o a peu— de la policia estatal. ¿Algun dia aquestes patrulles seran dels mossos d'esquadra?

—Sí.

—¿Sí?

—Segurament això passarà abans a Viella, Banyoles o Tortosa que a Barcelona. És lògic que primer es comenci per aquelles àrees que poden constituir districtes policials pilot i a partir d'aquí anar-se desplegant pel conjunt del territori. El cos dels Mossos d'Esquadra té vocació de Policia Nacional de Catalunya.

—Fa poc Aleix Vidal Quadras (PP) ha dit que els mossos d'esquadra són una policia de barret i espartanya. ¿Quin efecte ha causat això dins del cos?

—Tots els diputats de Catalunya en exercici de la seva funció poden dir el que vulguin. Cal dir, per cert, que l'uniforme de gala dels mossos té un barret de copa i unes espartanyes.

—Però Vidal Quadras no volia dir això...

—Jo no puc saber què és el que volia dir el senyor Vidal Quadras. El que va dir no pot ser ofensiu perquè el barret i l'espartanya volen dir que els mossos serveixen al conjunt del país, tant a les classes populars com als senyors. I ara entraré en el fons de la qüestió, i no per contestar a aquest diputat. En la seva política en matèria de policia el govern de Catalunya ha optat per la qualitat. Si algú considera que 300 mossos d'esquadra a l'any són pocs jo li diré que no sap el què es diu. Ni podríem reclutar-ne més, simplement perquè no hi ha candidats, ni seria bo que en reclutéssim més, perquè no tenim l'estructura suficient per encabir-hi més de 300 mossos a l'any. Ara bé, ¿què garantim? que aquests 300 sortiran de l'escola amb una sòlida formació, amb un codi deontològic ben assumit i amb una capacitat de servei notable. Com que volem fer-ho bé, no tenim pressa. La nostra pressa consisteix a fer-ho bé.

—¿Com explica el fet que hi hagi molts

"Jo sóc el director d'aquesta escola i estic molt bé on estic".

CARME PUERTOLAS

guàrdies civils i policies nacionals que intenten ingressar al cos de mossos d'esquadra?

—Això representa dues coses. Per un costat, és lògic que en un sistema de seguretat pública on hi ha diverses forces actuant es produeixin aquests canvis d'un cos a un altre. D'altra banda, em sembla de sentit comú que si hi ha un guàrdia civil que ve a Catalunya, que s'hi instal·la, que aprecia el país i que s'hi sent bé, senti la necessitat d'aproximar-se més al país entrant en un cos de policia que és més propi del país. La Guàrdia Civil també és pròpia del país, però passa una mica el mateix que amb la llengua: a Catalunya hi ha dues llengües oficials, però només una és la pròpia, encara que el símil no és ben bé exacte.

—¿Quina opinió té de la Guàrdia Civil?

—La Guàrdia Civil és una policia moderna i democràtica.

—Però els guàrdies civils tenen prohibit afiliar-se a un sindicat...

—Naturalment. La Guàrdia Civil té una estructura militar que impedeix la sindicació, i el guàrdia civil que vol sindicarse té dues opcions: o sortir del cos, o no haver-se'n fet. La Guàrdia Civil és una policia democràtica. Els mètodes del conjunt de les policies espanyoles són mètodes democràtics. Després cada policia té el seu estil.

—¿Sap que l'acusen d'haver imposat

certs tocs militaristes en l'Escola de Policia?

—Digui-me'n un sol exemple.

—Apujada i abaixada de banderes, desfilades...

—A totes les Escoles de Policia del món s'apuja i s'abaixa la bandera. És una petita cerimònia que fem cada matí i que representa un homenatge als símbols d'aquest país. I punt. El que passa és que la gent viatja poc. Jo he visitat la major part de les escoles de policia importants del món, i pel que fa a la disciplina, per exemple, la nostra escola ocupa un lloc intermediari.

—Mentre vostè ens ensenyava fa una estona l'escola he notat com si la seva presència generés una mica més que respecte.

—Hi ha una cosa important, i és que jo aquí represento l'autoritat del govern de Catalunya i el policia és un agent de l'autoritat, i això implica disciplina.

—¿No creu que li tenen por?

—Abans vostè ha dit la paraula justa, que és la paraula respecte. I és un respecte mutu. Els alumnes d'aquesta escola respecten tant el director com el director respecta els alumnes.

—¿Per què es prohibeix als instructors de l'escola mantenir relacions sentimentals o afectives amb els alumnes?

—Aquí no hi ha cap manual dels instructors, i les directives de l'escola als

instructors formen part dels documents interns de l'escola.

—Però aquesta norma que li he dit existeix i està per escrit...

—És evident que els instructors han de mantenir una certa distància amb els alumnes perquè estan exercint una funció formativa, i això interpreti-ho com vostè vulgui. Ara bé, imagini que aquest document que vostè cita fos un document confidencial. La persona que l'hauria passat hauria comès una falta greu.

—¿El conseller de Governació Gomis és el millor conseller de Governació que podria tenir Catalunya?

—És el millor que pot tenir Catalunya i el millor que ha tingut.

—¿Què pensa vostè de les crítiques al seu passat franquista?

—Em semblen pures anècdotes producte en molts casos del desconeixement. Al nostre país els dirigents polítics surten de les urnes, i no veig cap cosa en el conseller Gomis que pugui ser objecte de crítica. Qualsevol ombra que algú volgués llançar sobre el conseller Gomis queda esborrada amb escreix per la seva tasca com a conseller de Governació.

—¿A vostè li agradaria ser director general de Seguretat Ciutadana de la Generalitat?

—Jo sóc el director d'aquesta escola i estic molt bé on estic.

Eduard Voltas